

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoE/233/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115219771
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4115219771.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej, v právnej veci výkonu rozhodnutia ohľadom styku s maloletými deťmi C.: L., nar. XX. XX. XXXX a Z., nar. XX. XX. XXXX, obe bytom u matky, zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, Štefánikova tr. 88 ako kolíznym opatrovníkom v prospech oprávnenej: E.. A. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom F., H. X, t.č. bytom F., P. XXX, zastúpená: JUDr. Marián Macko, advokát so sídlom v Nitre, Koceľova 2, proti povinnému: E.. J. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom F., H. X., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. CIMRÁK s.r.o., so sídlom v Nitre, Štefánikova 7, IČO: 36 868 876, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 16. augusta 2016 č.k. 24Em/4/2015-89, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil výkon rozhodnutia vo veci maloletých detí C.: L., nar. XX. XX. XXXX a Z., nar. XX. XX. XXXX. Rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 376 ods. 1, § 378, § 379 ods. 1, 2 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „CMP“). Vychádzal zo skutočnosti, že oprávnená sa svojím písomným návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 24. 06. 2015 domáhala výkonu rozhodnutia ohľadom realizácie styku povinného s maloletými deťmi C. v súlade s rozhodnutím Okresného súdu Nitra zo dňa 27. 01. 2014 č.k. 26P/179/2013-159 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. 04. 2014 č.k. 5CoP/22/2014-173, ktoré rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť dňa 27. 02. 2014 a právoplatnosť dňa 27. 05. 2014, a ktorým rozhodnutím súd dočasne upravil styk otca s maloletými deťmi C. tak, že otec je oprávnený sa s nimi stretávať každý nepárny týždeň v mesiaci od piatka od 16.00 hod. do nedele do 17.00 hod. s tým, že otec je oprávnený si maloleté deti prevziať pred bytom matky a po ukončení stretnutia deti matke riadne odovzdať a matka je povinná maloleté deti na styk riadne pripraviť a deti v stanovenú hodinu otcovi odovzdať ako ich aj prevziať. Oprávnená poukázala vo svojom návrhu na skutočnosť, že dňa 24. 05. 2015 sa mal styk povinného s maloletými deťmi ukončiť o 17.00 hod., avšak povinný deti neodovzdal. Bola preto nútená privolať príslušníkov policajného zboru, pričom maloletá L. bola zo strany povinného odovzdaná dve hodiny po termíne, maloletý Z. k nej odmietol ísť, nakoľko im povinný narozprával, že ich matka je psychicky chorá a že sa s ňou dohodol, že deti s ním zostanú celý týždeň. Maloletého Z. si preto mohla vyzdvihnúť až na druhý deň po ukončení školskej dochádzky. Rovnako vo svojom návrhu poukázala aj na termín dňa 07. 06. 2015, kedy jej povinný vrátil maloletého Z. až o 21.00 hod., pričom maloletý išiel nasledujúci deň do školy, a v rovnakom čase mal povinný odovzdať maloletého aj dňa 21. 06. 2015. K predmetnému návrhu sa vyjadril aj povinný ktorý uviedol, že k včasnému odovzdaniu maloletého Z. nedošlo na jeho výslovnú žiadosť, o čom povinný oprávnenú informoval prostredníctvom SMS správy. Aj keď nastala situácia, že dieťa odovzdal neskôr, ako mu ukladá predbežné opatrenie, bolo tomu tak po predchádzajúcej dohode rodičov (oznámenie adresované matke). Z pripojeného potvrdenia o podaní trestných oznámení ďalej vplýva, že povinný dňa 05. 07. 2015 opätovne neodovzdal maloletého

Z. v čase, ktorý určuje predbežné opatrenie, kedy mal povinný uviesť, že dieťa vráti až v utorok dňa 07. 07. 2015 o 18.00 hod. Z písomného vyjadrenia právneho zástupcu oprávnenej ďalej vyplýva, že dňa 30. 06. 2016 odišiel maloletý Z. bez vedomia oprávnenej ku svojmu otcovi a odvtedy nemá o maloletom dieťati žiadne informácie. Podľa vyjadrenia oprávnenej odniesol povinný maloleté dieťa do Českej republiky, kde by sa malo dieťa zdržiavať u jeho rodičov, nakoľko povinný sa nachádza na území Slovenskej republiky a riadne chodí do práce. Predmetné vyjadrenie súd vedie z dôvodu rozdielnych exekučných titulov ako nový návrh pod sp.zn. 11Em/6/2016. Na základe vykonaného dokazovania a v zmysle zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že v dňoch 24. 05. 2015, 07. 06. 2015 a 21. 06. 2015 došlo zo strany povinného k preukázateľnému porušeniu právoplatného a vykonateľného uznesenia Okresného súdu Nitra zo dňa 27. 01. 2014 č.k. 26P/179/2013-159 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. 04. 2014 č.k. 5CoP/22/2014-173, keď povinný vo všetkých troch termínoch odovzdal maloletého Z. v rozpore s uvedeným rozhodnutím a to s niekoľkohodinovým oneskorením, prípadne ho neodovzdal v deň ukončenia styku vôbec a maloletú L. odovzdal dňa 24. 05. 2015 tiež s niekoľkohodinovým oneskorením. Povinný vo svojom vyjadrení prostredníctvom svojho právneho zástupcu potvrdil, že k odovzdaniu maloletého Z. vo všetkých troch prípadoch došlo síce neskôr, avšak vždy sa tak stalo na výslovnú žiadosť maloletého dieťaťa, ktoré chcelo zostať u svojho otca dlhšie a zároveň poukázal na skutočnosť, že tak bolo po predchádzajúcej dohode rodičov (oznámenie adresované matke). K preukázateľnému porušeniu vyššie spomenutého rozhodnutia došlo aj dňa 05. 07. 2016, kedy povinný opätovne neodovzdal maloletého Z. v súlade s vyššie spomenutým rozhodnutím a oprávnenej zaslal SMS správu, podľa ktorej na základe priania a rozhodnutia syna Z. byť s otcom keďže sú prázdniny, dôjde k jeho odovzdaniu v utorok o 18.00 hod. pred liečebným ústavom s poznámkou, že je informovaná "sociálka" a matka. V súvislosti so zistenými skutočnosťami preto povinného poučil, že v prípade, že má maloleté dieťa záujem zostať s povinným dlhšie ako to upravuje predbežné opatrenie, je tak oprávnený urobiť len so súhlasom oprávnenej, pričom oznámenie zo strany povinného o neodovzdaní maloletého dieťaťa v čase, ktoré upravuje predbežné opatrenie nemožno považovať za dohodu rodičov. Tiež povinného poučil, že v prípade, že sa s oprávnenou ohľadom neskoršieho odovzdania dieťaťa nedohodnú, je povinný odovzdať maloleté dieťa oprávnenej v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia. Povinný by mal pre tento prípad dieťaťu primerane k jeho veku a rozumovej vyspelosti vysvetliť, že nejde o jeho rozhodnutie či o rozhodnutie matky, ale o rozhodnutie súdu, ktoré je treba bezpodmienečne rešpektovať a dodržiavať. Vzhľadom na skutočnosť, že zo strany povinného došlo k preukázateľnému porušeniu predbežného opatrenia súdu ohľadom úpravy styku s maloletými deťmi, rozhodol tak, že výkon rozhodnutia vo veci výchovy maloletých detí nariadil. Záverom uviedol, že v zmysle § 378 CMP pristúpi k realizácii opatrení smerujúcich k dobrovoľnému splneniu povinnosti zo strany povinného a pokiaľ zostanú tieto bezvýsledné, pristúpi k výkonu rozhodnutia prostredníctvom prostriedkov, ktoré CMP v súvislosti s výkonom rozhodnutia vo veci maloletých detí uvádza.

2. Proti tomuto uzneseniu podal povinný v zákonnej lehote odvolanie. Uviedol, že s odôvodnením (záverom) súdu prvej inštancie nemožno súhlasiť, nakoľko v každej fáze konania o výkon rozhodnutia o výchove maloletých je potrebné dôsledne prihliadnuť na záujem maloletého dieťaťa. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok ESLP vo veci F. proti M. z 27. júna. 2000. Zdôraznil, že záujem maloletého dieťaťa sa môže v priebehu času meniť, preto je súd povinný v závislosti od okolností prípadu zisťovať dôvody, prečo sa povinný nepodrobil vykonateľnému rozhodnutiu a nie len mechanicky vychádzať z úpravy výkonu rodičovských práv a povinností vo vykonateľnom rozhodnutí. S odkazom na uvedené mal za to, že súd prvej inštancie nedostatočne zistil a vyhodnotil skutkový stav veci, nakoľko nevykonal výsluch účastníkov konania, maloletých detí a kolízneho opatrovníka ako zástupcu maloletých detí. Súd opomenul špecifické okolnosti daného prípadu a nezobral do úvahy, pokiaľ ide o maloletého Z. že výlučne na jeho žiadosť došlo k nepatrnému porušeniu rozhodnutia spočívajúceho v párhodinovom oneskorení odovzdania dieťaťa. Bezpodmienečné rešpektovanie a dodržanie rozhodnutia, ktoré odporuje záujmu maloletého dieťaťa nemožno od účastníkov konania vynucovať. Rozhodujúce sú pomery v čase vydania rozhodnutia, ktoré v danom prípade súd nedostatočne skúmal, pretože maloletý Z. je toho času markantne upätý na otca, sám od matky za otcom uteká. Pokiaľ ide o maloletú L., jediným porušením súdneho rozhodnutia z jeho strany bolo párhodinové oneskorené odovzdanie maloletej dňa 24. 05. 2015. Matka maloletej bezdôvodne a zámerne bráni v stretávaní s ním ako jej otcom. Uviedol, že maloletú nevidel od mája 2016, o čom svedčí konanie vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 24Em/4/2016. Zároveň poukázal na skutočnosť, že v súčasnosti mu odmieta pri riešení vzniknutej situácie poskytnúť akúkoľvek súčinnosť a pomoc aj ÚPSVaR v Nitre. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie tak, že návrh matky ako nedôvodný zamietne,

alternatívne, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

3. Písomné vyjadrenie k odvolaniu povinného podané nebolo.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané stranou v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, neviazaný rozsahom odvolania (§ 65 CMP), neviazaný dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), prejednal odvolanie povinného a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

5. Konanie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých je upravené v Civilnom mimosporovom poriadku zákonom č. 161/2015 Z.z. účinnom od 01. 07. 2015. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, (1) odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. (2) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Podľa § 376 ods. 1 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia.

8. Podľa § 377 ods. 1 CMP proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

9. Podľa § 377 ods. 2 CMP odvolanie proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia možno odôvodniť len tým, že exekučný titul nie je vykonateľný alebo, že okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, spôsobili zánik uloženej povinnosti.

10. Podľa § 377 ods. 3 CMP odvolanie proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia nie je prekážkou, aby súd prvej inštancie výkon rozhodnutia uskutočnil.

11. Podľa názoru odvolacieho súdu, súd prvej inštancie vec po právnej stránke správne posúdil a svoje rozhodnutie aj správne a v dostatočnom rozsahu odôvodnil, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna a presvedčivá. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakovoval.

12. V prejednáwanej veci z obsahu spisu vyplýva, že dňa 24. 06. 2015 bol súdu prvej inštancie doručený návrh oprávnenej na výkon rozhodnutia o úprave styku povinného s maloletými deťmi C. v súlade s rozhodnutím Okresného súdu Nitra zo dňa 27. 01. 2014 č.k. 26P/179/2013-159 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. 04. 2014 č.k. 5CoP/22/2014-173, ktoré rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť dňa 27. 02. 2014 a právoplatnosť dňa 27. 05. 2014, a ktorým rozhodnutím súd dočasne upravil styk otca s maloletými deťmi C. tak, že otec je oprávnený sa s nimi stretávať každý nepárny týždeň v mesiaci od piatka od 16.00 hod. do nedele do 17.00 hod. s tým, že otec je oprávnený si maloleté deti prevziať pred bytom matky a po ukončení stretnutia deti matke riadne odovzdať a matka je povinná maloleté deti na styk riadne pripraviť a deti v stanovenú hodinu otcovi odovzdať ako ich aj prevziať. Uznesením zo dňa 27. 07. 2015 č.k. 24Em/4/2015-25 bol ustanovený Úrad práce sociálnych vecí a rodiny, SPODaSK, Nitra za opatrovníka pre maloleté deti C. (L., Z.) na zastupovanie v konaní o výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zo dňa 16. 08. 2016 č.k. 24Em/4/2015-89 nariadil výkon rozhodnutia vo veci maloletých detí C.: L., nar. XX. XX. XXXX a Z., nar. XX. XX. XXXX a výzvou zo dňa 16. 08. 2016 vyzval povinného, aby sa ihneď podrobil rozhodnutiu Okresného súdu Nitra zo dňa 27. 01. 2014 č.k. 26P/179/2013-159

v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. 04. 2014 č.k. 5CoP/22/2014-173, ktoré rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť dňa 27. 02. 2014 a právoplatnosť dňa 27. 05. 2014.

13. V súlade s vyššie uvedenými skutkovými zisteniami a citovanou právnou úpravou odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v predmetnej veci postupoval správne, keď napadnutým uznesením nariadil výkon rozhodnutia vo veci maloletých detí C.. Odvolací súd zdôrazňuje, že v danej veci nezistil okolnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu (uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 27. 01. 2014 č.k. 26P/179/2013-159 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre zo dňa 30. 04. 2014 č.k. 5CoP/22/2014-173) a spôsobili zánik ním uloženej povinnosti alebo skutočnosť, že by predmetný exekučný titul nebol vykonateľný, čo by zakladalo dôvodnosť odvolania povinného v zmysle § 337 ods. 2 CMP. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k správne záveru, že v dňoch 24. 05. 2015, 07. 06. 2015 a 21. 06. 2015 došlo zo strany povinného k preukázateľnému porušeniu právoplatného a vykonateľného predbežného opatrenia, keďže maloletého syna Z. odovzdal v uvedených termínoch po čase stanovenom v predbežnom opatrení, či už s niekoľkohodinovým omeškaním alebo v iný deň, ako v deň ukončenia styku. Rovnako tak odovzdal dňa 24. 05. 2015 s niekoľkohodinovým oneskorením aj maloletú dcéru L.. Počínanie povinného uvedeným spôsobom nie je možné ospravedlniť skutočnosťou, že ho o to výslovne požiadal maloletý, ani tým že by došlo medzi povinným a oprávnenou k dohode o oneskorenom odovzdaní maloletých. Odvolací súd súhlasne so súdom prvej inštancie zdôrazňuje, že jednostranný prejav vôle povinného adresovaný matke formou oznámenia prostredníctvom sms správy nie je možné považovať za vzájomnú dohodu oboch rodičov o styku s maloletými. S ohľadom na preukázanú absenciu súhlasu matky vo veci úpravy styku s maloletými, bol povinný otec maloletých postupovať v súlade s nariadeným predbežným opatrením. Vzhľadom uvedené je nepochybné, že zo strany povinného došlo k preukázateľnému porušeniu predbežného opatrenia tak, ako to vo svojom rozhodnutí správne konštatoval súd prvej inštancie. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď v súlade s § 379 ods. 2 CMP pred samotným uskutočnením výkonu rozhodnutia výzvou zo dňa 16. 08. 2016 vyzval povinného na dobrovoľné plnenie a upozornil ho o následkoch neplnenia.

14. Pokiaľ ide o tvrdenie povinného, poukazujúce na prípad F. proti M., rozsudok z 27. júna 2000, že je nevyhnutné, aby súd v každej fáze konania o výkon rozhodnutia o výchove maloletých dôsledne prihliadol na záujem maloletého dieťaťa, odvolací súd dodáva, že z článku 8 Dohovoru o právach dieťaťa síce vyplýva pre vnútroštátne orgány pozitívny záväzok konať tak, aby umožnili rozvoj preukázaného a existujúceho rodinného puta, avšak vnútroštátne orgány nie sú zodpovedné za výsledok. Samotný Európsky súd pre ľudské práva uznal, že štátne orgány nie sú všemocné, najmä ak sa stretávajú s rodičmi, ktorí nie sú schopní prekonať svoju nevráživosť a nedbajú na záujmy vlastného dieťaťa. Z obsahu spisového materiálu je nepochybné, že samotní rodičia voči sebe prechovávajú obzvlášť negatívny postoj, vystupujú nevhodným a neprimeraným spôsobom, čím vplyvajú na správanie, prístup, ochotu a záujem maloletých na realizovaní styku. V prvom rade je povinnosťou rodičov počínať si tak, aby nedochádzalo k negatívnemu ovplyvňovaniu maloletých zo strany rodičov a aby adekvátnymi výchovnými prostriedkami zabezpečili záujem maloletých detí o ich vzájomný styk.

15. Záverom odvolaciemu súdu neunikla zrejma nesprávnosť v záhlaví napadnutého uznesenia, a to v adrese sídle právneho zástupcu oprávnenej „W.“, ktoré správne znie „P.“, pričom však z obsahu spisového materiálu vyplýva, že súd prvej inštancie doručoval na správnu adresu právneho zástupcu oprávnenej.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde,

ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).